

ЕНЮ КЮВЛИЕВ БЕКРИ МУЙО

chitanka.info

Преди много години живял в Истанбул някой си турчин на име Бекри Муйо.

Когато баща му умрял, оставил му много неброено злато, земя и имоти. Ала младият Муйо се пропилил и в скоро време прахосал всичко. И тръгнал да скита из кривите улици на Истанбул с едно скъсано кебе^[1] на гърба и с един продупчен фес на главата.

Веднъж султанът срещнал Муйо да се люшка по улиците пиян и започнал да му се кара, че пропилил толкова имане и сега ходи немилнедраг, за смях на хората. Ала пиян човек от дума разбира ли?

— Тебе какво ти е, че аз пия? — креснал пияният Муйо. — Ако пия, с парите си пия! Или ти мислиш, че нямам пари? Кажу колко искаш за Истанбул! Ще ти наброя жълтиците до пара. А де, кажу колко искаш?

Султанът знаел, че Муйо няма пари, но помислил, че някой, който има, го е наговорил и не посмял да даде дума, защото после царска дума назад се не връща. Той казал:

— Целия Истанбул не продавам, ала половината мога да ти дам за един шиник жълтици.

— Добре! Утре ще ти донеса парите!

Разделили се. Ала на другия ден Муйо не дошъл в определеното време. Султанът почакал, почакал, па проводил да го намерят и доведат.

— Господарю — казал Муйо, когато го довели, — в джоба си нямам пукната пара. Какъв Истанбул ще купувам!

Като чул тези думи, султанът много се разгневил и заповядал начаса да му отрежат главата.

Паднал на колене Муйо и започнал да се моли за прошка. Но като видял, че и това няма да помогне, рекъл:

— Щом си решил, погуби ме, повелителю. Силата е в тебе. Но чуй последната ми молба!

— Кажу я! — креснал султанът.

— Заповядай да намерят в твоето царство трима души: един сиромаш, гдето си няма нищо, един слепец, който никак не види, и един сакат, който няма ни един крак, па заповядай да ги нагостят и напият добре, а ние двамата да ги погледаме.

— Добре! — съгласил се султанът и заповядал да направят това, което иска Муйо.

Довели ги. Наредили им богата трапеза. Яли що яли, пили що пили, по едно време слепецът рекъл:

— Благодарим на Аллах и на падишаха, че ни нахрани с бял хляб и ни напои с червено вино!

— Абе, кърчо кървав! — викнал ядосан сакатият. — Ти като не виждаш, откъде знаеш, че хлябът е бял и виното червено, или искаш да те ритна веднъж по муцуната и да те науча как се приказва!

— Ритни го един път и заради мене! — обадил се сиромашът. — Ще ти платя!

Тогава Бекри Муйо рекъл на султана:

— Видиш ли, царю честити, какво върши пияният? Нито слепецът има очи, нито сакатият — крака, нито сиромашът — пари, а като се напиха, и слепецът прогледна, и на сакатия пораснаха крака, и на сиромаша джебовете се напълниха с пари. На този хал съм бил и аз вчера, когато съм поискал да купя от тебе Истанбул.

Като чул това, султанът простил на Бекри Муйо. Ала той не можал да се начуди на онази сила, която има виното, затова решил сам да я изпита. И заповядал да му донесат от най-хубавите крайморски вина. Напил се.

Ала когато на другия ден се събудил, не могъл да вдигне глава от възглавницата — толкова силно го боляла. Скоро царедворците научили за това и се разтичали за най-добрите лекари. Ала султанът ги върнал.

— Бекри Муйо най-добре ще ме излекува — казал той, — него ми повикайте!

Когато Бекри Муйо дошъл, султанът му разправил от какво му е болката и го попитал от що ще му мине.

— Пий пак от онова, от което снощи си пил! — казал Муйо.

— Ами какво да правя, ако след като изтрезнея, пак ме боли главата?

— Пак пий!

— И докога ще продължи това? — попитал учудено султанът.

— Докато вместо с царска мантия, започнеш да се намяташ с кебе като моето — казал Бекри Муйо.

---

[1] Наметало от груб вълнен плат (тур.). — Б. р. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.